

Publicerad 2013-06-17 01:08 av Georg Möller

Ett leende så snett

Tårar rinner utmed bygplasten.

Jag tror jag skjuter fanskapet!

Jag kräks!

Jag kvävs!

Låt mig få strypa henne.

Låt mina känslor omhulda hennes dödliga karma.

En spade - en fortsättning - ett nytt liv.

Livets maskerad förbryllar min mimik.

En peruk av hat.

En tyllkjol av krav.

Ett kraftig hugg -

ett huvud av...

...en kärlek så kvav,

ett hat så komplett.

Kanske jag älskar ändå!?

Dina sår,

ditt sneda diadem,

ett eldat hår -

fullt av apropå,

och ett leende så snett.

Jag älskar dig,

ditt djävla svin

- en blek spegelbild,

far förbi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Georg Möller med Poeter.se id #40200 innehar upphovsrätten